

KUNHUTA

novoměstský farní zpravodaj

Nové Město na Moravě
březen 2005

Zelený čtvrtek – ustanovení Eucharistie

„Když jedli, Ježíš vzal chléb, požehnal ho, lámal a dával ho svým učedníkům se slovy: „Vezměte, jezte. To je mé tělo.“ (Mt 26,26)

Ježíš Kristus při poslední večeři, v noci, kdy byl zrazen, světil své církvi, aby stále slavila památku na jeho smrt a vzkříšení. Zve všechny k hostině, při které vydává své tělo a krev za život světa. Prosme ho:

Kriste, Synu Boha živého, tys přikázal, a bychom na tvou památku slavili eucharisticou hostinu – dej, ať plnění tohoto příkazu přináší celé církvi hojnost tvých milostí.

Kriste, smírná oběti za naše hříchy, ty sám se obětuješ na oltáři pod způsobami chleba a vína – dej, ať naše účast na slavení této oběti je znamením, že se i my spolu s tebou zcela odevzdáváme tvému Otci.

Kriste, nebeská mano, ty spojuješ v jedno tělo všechny, kdo mají účast na jednom chlebě – zpevňuj pokoj a svornost všech, kdo v tebe věří.

Kriste, ty jsi chléb sestupující z nebe, ty sytíš svou církev svým tělem a krví – dej, ať nás tento pokrm posiluje na naši životní pouti.

Kriste, nebeský lékáři, ty nám dáváš pokrm, který v nás posiluje a chrání věčný život – navrať nemocným zdraví a hříšníkům živou naději.

Kriste, ty k nám přicházíš v těch, kdo čekají na naši pomoc – otevři naše oči, a bychom tě poznali a přijali k svému stolu.

Kriste, chlebe života, dej nám život věčný.

Duchovní obnova

O víkendů 11. - 13. 2. jsem měl možnost zúčastnit se duchovní obnovy s tématem Hledání Boží vůle v mém životě a eucharistie. Pod duchovním vedením nás měl otec Martin Sedloň z Klokot u Tábora.

Během jeho velice poutavých přednášek jsme měli možnost dozvědět se jak rozlišovat dobro od zla, dostali spoustu cenných rad do života a také měli příležitost pomeditovat nad láskou nejen k našim blízkým, ale také k našim nepřátelům. Během víkendů jsme dodržovali silentium (mlčení nejen ústy ale i srdcem) a díky této tichosti nám zůstalo pár informací zarytých hluboko ve svém srdci. Indické přísloví praví: „Po proudu dokáží plout jen chciplé ryby“.

A druhá nejdůležitější myšlenka říkala: „Dábel dokáže udělat cokoli na světě – vtělit se do krásné věci, vnukat moudrá slova, přijít s geniální myšlenkou, atd. – ale nedokáže jednu jedinou věc. A to udělat si legraci sám ze sebe.“

Duchovní obnova se mi velice líbila, nejenže jsem potkal nové lidi, ale hlavně jsem mohl strávit pár pěkných dní v Boží blízkosti.

Až se mi příště nabídne možnost další duchovní obnovy, tak určitě pojedu a sám za sebe mohu účast na takovéto akci doporučit každému věřícímu člověku. Václav Šustr

Prach a popel

Humor je „náboženským lékem“, díky němu si dokážeš říci: podívej, jak jsi směšný, děláš si starosti pro kdejakou hloupost, tolik se soužíš, ničíš si zdraví, ale ve skutečnosti je vše pouhý prach, smetí, nakonec se to může ukázat jako bezcenné. Zkus pohlédnout na svůj život ve světle víry, zkus si udělat ze sebe legraci. Může to být obtížné, protože „ctnost“ humoru, někdy vyžaduje hrdinství, ale ulehčí ti dosáhnout náležitých poměrů mezi dvěma skutečnostmi: Bohem a tebou. Velmi zřetelně se ti ukáže, že v životě je skutečně tak důležitý jedině Bůh.

Křesťanský smysl pro humor tě osvobodí od sebe sama. Umožní ti ve světle víry přehodnotit všechny hodnoty a poznat, že vše, co se děje okolo tebe, je opravdu směšné, málo důležité – vše s výjimkou Boha. Umožní ti odhalit hodnoty pouze zdánlivé. Tvá práce, plány a obtíže, politika i to, co se děje ve tvém okolí, všechno to je nakonec ve srovnání s hodnotou, jakou je Bůh, prach a popel. V tomto duchu začínáme každou postní dobu liturgií Popelčnické středy, když ti kněz sype popel na hlavu a říká, že prach jsi a v prach se obrátíš.

Nadpřirozený humor nám dovoluje objevit pravdivý poměr mezi lidskou a Boží skutečností, umožňuje nám získat větší odstup, odpoutanost a svobodu. Odstup od událostí a sebe sama dosažený díky smyslu pro humor, dovoluje více žít evangelium. Umožňuje takovou změnu hodnot, kdy vlastní život a vlastní záležitosti přestanou být tím nejdůležitějším. Dovoluje nám uniknout pachtění, zbytečným starostem, pohlcnosti prací, abychom zaslechli Kristovu výzvu, že jen jedno je třeba (Lk 10,42).

Zkus následovat Boha, který přece musí mít výjimečný smysl pro humor – stačí přece pomyslet, že si právě tebe zvolil za svého spolupracovníka na onom díle, které uskutečňuje. Což to není výraz jeho neobyčejného smyslu pro humor?

(Tadeusz Dajczer – Rozjímání o víře)

TEOLOGICKÉ OKÉNKO

SVĚTOVÁ NÁBOŽENSTVÍ – II. HINDUISMUS

Vymežit pojem hinduismu není tak snadné, protože je to škála rozmanitého náboženství. Na Indickém poloostrově vnikla náboženství *hinduismus*, *budhismus*, *džinismus* a *sikhismus*. Jako hinduismus se tu označuje náboženství vzniklé a zdomácnělé v Indii a vyznávané tamnějším obyvatelstvem. Tento název pochází od perských muslimů, kteří pronikli kolem roku 1000 do Přední Asie a všechny obyvatele na řece Indu označovali jako *Hindy*. Hind je tedy původně označení etnografické (=Ind), které v sobě zahrnuje náboženský způsob života vlastní Indům. Po islámské invazi vymizela totožnost etnografické a náboženské příslušnosti z vědomí a **hind** se stává na rozdíl od slova **Ind** označením těch, kteří žijí vtradicí náboženství vzniklých vIndii.

Kdo je vlastně hindu? Z jedné miliardy Indů žije 980 milionů v Indii a **80% mezi nimi jsou hindové**. V Indii žije také 100 milionů **muslimů**. Hinduismus je sběrný pojem pro větší počet indických náboženských tradic a proudů. (Při přednášce o Indii jsme slyšeli od P. Vladimíra Zaléskeho, že v Indii neznají pojem atheismus. Lidé zde mají hluboké náboženské citění.)

Kolébka hinduismu. Z Himaláji teče nejposvátnější ze všech řek Ganga (Ganges), která po 2700 km ústí do Bengálského zálivu. Hindové jí říkají „matka Ganga“. Někteří ji mají za bohyni. Vody této řeky užívají při náboženských ceremoniích. Je to řeka života. Pro mnohé hinduisty je obrazem hinduismu: pomalá, nezastavitelná, někdy bouřlivá, všecko sebou strhující. V starém poutním místě Haridwaru, což je jedno ze svatých míst Indie, opouští Ganga hory a vstupuje do hlubokého údolí. Hari je jiné jméno pro boha Višnu. V Indii řeky vždy platily za svaté. Zvláště svatý je přístup k vodě, k pití a koupání. Jestliže toto místo navštívil Višnu, mohly by se tam dít zázraky. Proč vlastně lidé vstupují do řeky? Jde o povinnost rituální, o očistění od hříchů. Od nejstarších dob je pro Indý lázeň aktem očišťování. Nejlépe se tak děje v tečkující vodě řeky. Na schodech k řece, které mají ulehčit přístup k vodě, se koupající spojuje se zemí a nebem.

Na březích Gangy existovala v letech 1000-500 př. Kr. velká kultura. Její předchůdkyní byla Harappa, která v údolí Indu sahala dokonce do 7.-4. tisíciletí. O těchto kulturách víme velmi málo, ale jisté je, že údolí Indu v dnešním Pákistánu je **třetí kolébkou vysoké kultury**. Zde byl asi předstupeň náboženství hindu. Dále od 3. tisíciletí až do 18. století př. Kr. jsou zde takzvaní *Drávidové* – jejich potomci žijí dodnes na jihu Indie a na Srí Lance, na severu. Kolem roku 1500 př. Kr. bylo jejich zemědělství, zavodňovací systémy a řemeslná výroba zničeny. Začínají sem pronikat z jižní Asie **Árijci**, kteří patřili k jedné jazykové rodině a ujal se na ně termín **Indoevropané**. Přišli mezi lovce a sběratele, ale sami už znali železné předměty a používali koně. Árijci byli pokládáni za kulturně vyspělé.

Vědy a jiné prameny spirituality. Základy náboženství Árijů jsou zaznamenány ve *véděch*, čtyřech rozsáhlých sbírkách: - **Rgvéda**, sbírka, která obsahuje mytologii, chvalozpěvy na arijské bohy, modlitby atd. Při obřadech ji používal kněz ve funkci vyvolávače bohů.

Jadžurvéda, sbírka obětních výroků, manuálem obětníka.

Sámavéda, sbírka písní zpívaných při obětech.

Atharvavéda, sbírka nazvaná podle mytického kněze, obsahuje magické výroky a

hymny, používané především při soukromém kultu.

Náboženství Árijů bylo typicky indoevropské a pro některé z bohů lze nalézt dvojníky s podobnými charakteristikami v řeckém, germánském a snad i slovanském pantheonu.

Brahmany – tvoří druhou skupinu textů, které jsou komentáře a výklady napsané brahmány ke každé ze sbírek.

Aranjaky (lesní knihy) a **upanišady** – výroky, které pronášeli mudrci a učitelé ke svým žákům. Byly to většinou komentáře k původním védám.

Kastovní systém. Než budeme hovořit o kastách, musíme si uvědomit, že i u nás v Evropě až do 20. století byly také kasty. Čtyři uzavřené stavy: šlechta, klérus, občané (měšťané) a dělnictvo. Podobně je tomu dodnes v Indii.

Odborníci říkají, že vznik kast není dodnes jednoznačně vysvětlen. Kastovní řád je víc než náboženský fenomén. Vedl k němu patrně celý komplex faktorů: sociální, ekonomické, politické, tabuizace setkání určitých kmenů nebo profesních skupin. A nakonec i nauka o karmě. O čtyřech základních je zmínka už ve Rgvédě. Tam jsou začleněny do hierarchického řádu kosmického světa. Čtyři společenské třídy hindů stojí v čele lidstva:

bráhmani – kasta kněží

kšatrijové – kasta bojovníků, aristokracie

vajšjové – rolníci a měšťané, obchodníci

śúdrové – kasta služebnictva, otroci, dělníci, proletáři (těch je asi 500 milionů).

Také jsou v Indii podkasty – bylo jich napočítáno r. 1881 v centrálních provinciích 25 000.

Právo vykonávat rity mají jen bráhmani. Ale všechny tři vyšší kasty smějí studovat vědy a poslouchat slovo véd. Čtvrtá kasta je z toho vyloučena. Vazba na vědy a na kasty tvoří základní pilíře hinduismu.

Jak hinduismus chápe sám sebe? Od jiných náboženství se odlišuje především třemi důležitými rysy:

1. Jeho původ se ztrácí v době předhistorické. Nemá **žádného zakladatele**. Původ náboženství a původ indického národa, který vznikl přistěhováním árijských kmenů a jejich smíšením s domorodým obyvatelstvem, jsou zvláštním způsobem spojeny. Předárijské prvky se spojily s árijskými a dodnes působí nedějinně.

2. Příslušníkem hinduismu se člověk stává **narozněním**, ne dodatečným rozhodnutím či obrácením. V tomto smyslu proto hinduismus není misijní ani světové náboženství. Má však mnoho příznivců ve světě. Nejsou to hinduisté, ačkoliv žijí podle tohoto náboženství. V konkrétních historických situacích dějin je však hinduismus otevřen novým a dodatečným aspektům.

Hinduismus se prezentuje jako náboženství bez dogmat. Může tolerovat množství navzájem si odporujících interpretací, protože nezpochybnují základní tezi mystického naplnění v jednotě všech v **Jednom**. Víme, že jsou hinduisté, kteří se chodí klanět Ježíši Kristu a Panně Marii. (Viz zkušenost P. Vl. Záleského, jak tisíce hindů slavilo s křesťany v mariánské svatyni pouť. Pro ně je to jeden zmnoha bohů.)

Bohové, bůh, božské. Kratičký pohled na indické představy o bohu, nám dává tušit, že je to složité mnohobožstvím naplněné náboženství. **Bráhma** - zosobnění neutrálního bráhmanu, on je tvůrce a pán vesmíru, pak ustupuje v jakémisi deistickém

pojetí boha. (Deismus je pojetí Boha, který sice svět stvořil, ale už do něho nezasahuje, je mimo.) **Višnu** – zachovatel a ochránce vesmíru, zosobňuje svým způsobem brahman a stává se všudypřítomným pomocníkem. Višnu se vtěluje do pomáhajících postav (to je nauka avatára). Zvláštní úlohu mezi avatáry má **Kršna** – je to jeden z vtělení Višnu. **Šiva** – velký proměnitel věcí, je bůh zkázy a plození, přemožitel smrti a prostředník spásy. Má manželku uctívanou jako Umá, Durgá, Parvátí nebo Kálí – ztělesňuje Šívovu moc. I Višnu má manželku Śrí nebo Lakšmí.

V celém panteonu (škále bohů) se do popředí dostávají dva, Šiva a Višnu. Ti jsou uctíváni v rozsáhlých částech Indie dodnes a k nim se připojuje Brahma a tvoří jakousi trojici Trimurti. Z toho zlomku vidíme, že to je nějaké velmi složité a zamotané.

Zde bude ještě dobré doplnit, jak jsme si už výše uvedli, že Višnu sestupuje na dosah člověka ve svých **zvířecích, božských a lidských vtěleních**. Mezi těmito **avatary** (inkarnacemi, vtěleními) je také **Kršna a Budha**. Umístěním Budhy mezi avatary se indická zbožnost patrně vyrovnala s odděleným buddhismem. O buddhismu bude samostatná část.

Ahinsá. Jednou z nejvýznamnějších změn, které přineslo upanišádové období (viz výše, co jsou upanišády), je opuštění krvavých obětí a postupně šíření zásady *ahinsá* (neublížování), která se u části indického poloostrova projevuje vegetariánským způsobem stravy. Jsou zde stupně odřeknutí, kde do fáze odřeknutí všech věcí a zájmů dospívají v indickém kastovním systému jen příslušníci nejvyšší, kněžské varny brahmánů.

Jóga. V té škále různých náboženských proudů, původně stranou hlavní náboženské praxe stála již od upanišádového období **jóga**, systém duchovních a tělesných cvičení, která vedou k vysvobození z koloběhu života. Postupně se však dostala do samého centra těch, kdo chtějí dospět k vysvobození již v tomto životě. Jak totiž napovídá příbuzné české slovo **jho**, je cílem jógy spojení člověka s božstvím. Na Západě je nejvíce známa hathajóga. Jinak je známa také královská jóga, radžajóga.

Zajímavá je také **kundalinijóga**, která pracuje s obvyklou indickou představou jemnomotného těla, jímž procházejí energie a proudí v tělních kanálech. Hlavním kanálem je *šušumná*, umístěná v ose těla paralelně s páteří. Na tomto hlavním kanále se nachází **šest energetických center (čaker)**. V nejnižší čakře je sídlo vnitřní síly, která se zpodobňuje jako had (kundaliní) a je považována za projev bohyně Šakti. Cílem kundalinijógy je probudit spící hadí sílu a pomocí různých technik ji vyvést vzhůru až do nejvyšší sedmé čakry, umístěné mimo lidské tělo nad temenní kostí na vrcholu hlavy. Tím dochází ke stavu sámadhi – ke sjednocení vnitřní energie jednotlivce s božstvím, nebo jinými slovy ke spojení Šakti se Šívou jako s božským principem.

Proč jsme si to nyní rozvedli podrobněji, má svůj důvod. Vzpomeňme si, jak jsme mohli před nějakým rokem na **Slovensku** vnímat, že biskupové byli proti tomu, aby se ve školách zaváděla jóga. Vidíme, že jóga není jen tělocvik, ale je to také magická machinace s božstvím. V té skutečné józe se skrývá modloslužba.

V našem kratičkém nahlédnutí do náboženství hinduismu není možné podrobně popsat všechny další proudy v tomto náboženství. Jistě známe mnohé z nich. **Transcendentální meditace** – je jednoduchá relaxační technika, která byla vytvořena ve snaze zpřístupnit indickou náboženskou praxi Západu. **Hnutí Haré Kršna** – představuje dnes nejznámější podobu bengálského višnuismu. Je to směr, který uctívá

indického boha Višnu a to v jednom z jeho vtělení (avatarů) – v Kršnovi. Hnutí rozšířil bengálský brahmán Mahaprabhu, považují ho za jedno z Kršnových vtělení. Kázal, že k božství je možné dojít pouze cestou oddanosti. Ta se nejlépe projeví v radstném zpěvu slov „*Haré Kršna, Haré Ráma, Haré Haré*“. Jsou to slova tzv. **velké mantry**. Je zde oslavován bůh Kršna a jeho vtělení Ráma. Zde vidíme, co znamená zpívat mantry. To je vzývat falešné bohy.

A je zde celá řada dalších náboženských proudů podle svých učitelů.

Hinduismus a my. Závěrem si promysleme srovnání od německého autora Hanse Waldenfelse, **Světová náboženství**, jako odpovědi na otázku po smyslu života. Ve své knize uvádí tyto zásady:

V hinduismu není nabídka osvobození vázána na určitou historickou osobu, jakou je v křesťanství Ježíš Nazaretský.

Představa boha připouští velkou šíři variant a sahá od zbožštění a zabsolutnění vlastního vnitřního jádra až k láskyplnému oddání se bohu, který člověku pomáhá a miluje ho.

V hinduismu se člověk hledající smysl nesetkává nejprve s hlásáním nauky, ale s poukazem na množství duchovních praktik, které vedou k tomu, že člověk nalezne sám sebe a že se úplně naplní.

Hinduismus se neprezentuje nejprve jako imponující organizace církevního typu, ale v duchovně vyznařujících lidech, duchovních mistrech, guruech (učitel), v lidech meditujících, asketech, jogínech, kteří pak eventuálně vedou k vytvoření nových spontánních skupin pro cvičení a následování.

Nauka o převtělování (reinkarnaci) se jeví lidštější, protože člověku nehrozí přítomností neodvolatelného jednou provždy života i smrti, kterou musím projít já sám, nyní brž otvírá východisko a šanci nového osvědčení se.

Hinduismus má velikou přitažlivost, kterou můžeme – i když modifikovaně – pozorovat u buddhismu, a především u novějších náboženských hnutí. II. Vat. koncil mluví o hinduismu tak, *že zde lidé zkoumají božské tajemství a vyjadřují je nevyčerpatelnou plodností mýtů a hlubokým filosofickým bádáním a hledají osvobození od úzkosti naší lidské přirozenosti různými způsoby asketického života nebo hlubokou meditací anebo tím, že se odevzdávají Bohu láskou a důvěrou*. Nostra aetate č. 2.

V této souvislosti je třeba poukázat na jednu obtíž, která byla v dialogu dlouho přehlížena, na kterou je však nutno brát zřetel v dialogu jak s hindy, tak s buddhisty: při překlada základních pojmů je třeba postupovat s velkou obezřetností, aby se úspěšně nekonstatovaly shody nebo naopak nečinila kritická odlišení.

Tak je příkladem ztotožňování, když se **avatára** překládá jako vtělení a **vtělení** Boha v Ježíši Kristu a chápe se stejně. A nebo, když se trojice a trojjedinost (to je Nej. Trojice, křesťanské vyznání Boha) přehlíží, protože v Indii existují vedle tří podoby božského i více podob. A je zde celá řada dalších závažných rozdílů, které podstatně mění náhledy na naše zjevené náboženství biblické a náboženství hinduismu.

Stručně zhodnoceno, hinduistické náboženství je pro křesťana nepřijatelné, protože se jedná o **mnohobožství**. Klanět se božstvu je modloslužbou, kterou Bůh odsuzuje, uráží ho. Křesťané v prvních staletích byli kvůli tomu, že nechtěli pálit kadidlo bohům, mučeni a popraveni. Křesťan musí dobře rozlišovat mezi **láskou** k bližnímu, ať je to muslim, hind či jiný a mezi **praktikováním** náboženského kultu.

Zpracoval otec Jan Daněk

Nová biblická soutěž pro celou farnost

Otázky pro skupinu do 15 let

1. Ze kterého města pocházel prorok Jeremjáš?
2. Odkud pocházel muž, který pomáhal Ježíšovi nést kříž?
3. Kdo uvěřil v Ježíšovo božství na Kalvárii, i když nebyl Žid?
4. Čí byl hrob, do kterého Ježíše pochováli?
5. Na kolika deskách přinesl Mojžíš Desatero?
6. Jak během putování Izraelců po poušti Hospodin uspokojil jejich touhu po masě?
7. Která starozákonní kniha je nejkratší?
8. Kudy pustili ochrnutého na nosítkách k Ježíšovi?
9. Z kolika chlebů a ryb se nasýtil lid po rozmnožení? (za 2 body)
10. Kdo se postaral o člověka, kterého přepadli lupiči a nechali ho ležet pole mrtvého?

Otázky pro skupinu nad 15 let

1. Jaký byl název rybníka, do něhož se měl jít omýt slepy?

2. Při které příležitosti se lidé tak radovali a zároveň plakali, že nebylo možné rozeznat pláč od radostného hláholu? (Ezd)
3. Při kterém zázraku vyslovil Ježíš slova „Talitha kum“?
4. O kolik let byl prodloužen život králi Chizkijášovi?
5. Na jakém místě v zahradě Eden se nacházel strom poznání?
6. Jakým dřevem byly obloženy stěny uvnitř Šalomounova chrámu?
7. Kdo řekl: „Vyrovnajte cestu Pánu, jak řekl prorok Izaiáš“?
8. Jak lodníci zjistili, že Jonáš je nepravem na lodi?
9. Ve které biblické knize vystupuje archanděl Rafael?
10. Kterí evangelisté se označují jako tzv. synoptikové (počet a jména)? (za správný počet a za každé jméno bod)

Odevzdání odpovědí

Svoje odpovědi odevzdejte na zvláštním papíře do krabičky v kostele nejpozději do 29. března.

Václav Šustr

Milé děti,

žil kdysi jeden asketický muž, který se do ničeho nezakouzl a ani nic nevypil, dokud bylo slunce na nebi. A zdálo se, že jasná hvězda zářící na vrcholku blízké hory je souhlasným znamením nebe s jeho odříkáním. Každý ji mohl vidět i za denního světla, ale nikdo nevěděl, jak se tam dostala.

Jednoho dne se muž rozhodl vylézt na horu. Malá dívčinka z vesnice chtěla jít s ním. Bylo horko a brzy měli žízeň. Nutil dívčinku, aby se napila, ona odmítala, pokud se nenapije i on. Muž byl zmaten a nevěděl, co má dělat. Nerad by porušil svůj púst, ale nemohl se dívat na děvčátko, jak trpí žízní. Nakonec se napil a děvčátko rovněž. Dlouho si netroufal podívat se na oblohu, protože

se bál, že hvězda bude pryč. Ovšem o to větší bylo jeho překvapení, když konečně vzhlédl a uviděl nad horou jasné hvězdy dvě.

Máme před sebou už jen několik dní a budeme si připomínat a prožívat umučení Pána Ježíše. Každý jsme prožili postní dobu jinak - někdo se snažil a jiný trochu zaspal. Myslím, že není ještě pozdě. Můžeme těch několik dní využít a udělat nějaký opravdový čin. Něco, co bude vycházet přímo z našeho srdce. Muž z našeho příběhu se postil dlouho. Ale to, že se napil s děvčátkem, to bylo víc než všechny jeho posty dohromady.

Ať se nám podaří zbytek postní doby neprospat a prožít letošní Velikonoční svátky s trpícím Kristem.

Vaše kamarádka

Informace a oznámení

Přehled bohoslužeb

	neděle	pondělí	úterý, čtvrtek, sobota	středa	pátek
Nové Město	7.45 9.00		7.00	17.30	18.00
Bobrová	10.45	17.00			17.00

Zpovědní dny ve farnostech:

Bobrová – pátek 18. března od 16:00 do 17:30

Nové Město: pondělí - středa (21. – 23. března) od 16 hod., mše sv. v 18 hod.

Pátek 25. března – Den přísného postu!

Sobota 26. března – vigilie Slavnosti zmrtvýchvstání Páně

Přes den adorace u hrobu Páně. Obnova křesťních závazků – svíce s sebou.

Neděle Zmrtvýchvstání 27. března - dnešní den se světi velikonoční pokrmý

	Zelený čtvrtek	Velký pátek	Bílá sobota	Slavnost Zmrtvých. Páně	Velikonoční pondělí
Bobrová	16:30	16:30	19:30	10:45	10:45
Nové Město	18:00	18:00	17:30	6:45, 7:45, 9:00	7:45, 9:00

POZOR! Od Velikonoc změna začátku večerních mší!

Nové Město: středa 18.30, pátek 18.30; Bobrová: pondělí 18.00, pátek 17.30

Beseda o Indii

V úterý 15. 2. v podvečer jsme se prostřednictvím fotografií a poutavého vyprávění o Vladimíra Záleského vypravili na studijní pastorační cestu do Indie. V městě Bangalore na jihu Indie vznikla křesťanská komunita, jako odpověď na výzvu Jana Pavla II. po nové evangelizaci. Vrcholem roku je evangelizační škola, jejíž program po celý rok pečlivě připravují. Účastníci nenaslouchali pouze přednáškám, ale součástí byla i praktická evangelizace - předávání radosti z víry ve školách, nemocnicích, lidem nemocným AIDS, ... Indie je hospodářsky, jazykově i nábožensky velmi pestrá země, kde se najde ateistů velmi málo. Rozšířeným náboženstvím je hinduismus, a proto se člověk nesetká s odmítnutím při zmínce o Bohu a o víře. Samotná církev je zde velmi živá, svou víru křesťané berou vážně a opravdově. Křesťané jsou také důležití a prospěšní pro celou Indii, protože bourají hranice mezi kastami, a tak i v chudých rodinách mají šanci na lékařskou péči či základní vzdělání -km-

Informace o další akci, kterou připravuje Farní charita

Každého z nás napadá problém, na jehož zodpovězení by se rád zeptal kněze. Proto bude v kostele schránka s nápisem "dotazy", kam můžete vhodit lístek s dotazem do neděle 10. dubna. Po té se sejdeme a na dotazy odpoví farář Jan Daněk.

Po stopách pěších poutníků do Říma.

V letošním roce Vám nabízíme týdenní zájezd do Říma spojený s pěším putováním (cca 15 km) přes Alpy a Apeniny. Zájezd se uskuteční od 10. - 16. července. Více najdete na nástěnce v kostele. Přihlášky na tel. 566 616 407 u p. J. Šustra.